U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobce: O. Ch.**, zastoupeného opatrovnicí Bc. D. B., pracovnicí Krajského soudu v Ostravě, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 23. 4. 2003, č. j. OAM-1405/VL-10-17-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 2. 2004, č. j. 24 Az 1336/2003-24,

t a k t o :

I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 28. 4. 2003 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2003, jímž mu nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a jímž bylo též vysloveno, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Žalobce v této žalobě namítal porušení četných ustanovení správního řádu ze strany žalovaného a navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 19. 2. 2004, který byl žalobci doručen dne 6. 4. 2004.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) dne 13. 4. 2004 kasační stížnost, v níž jako kasační důvod uvedl obecně formulované vady řízení před žalovaným správním orgánem, zopakoval svůj příběh a vyjádřil nevůli žít ve své vlasti, která mu není schopna zajistit ochranu lidských práv a svobod; požádal též o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; tato žádost se však – s ohledem na zastavení řízení o kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Krajský soud v Ostravě zaslal stěžovateli v reakci na jeho žádost o ustanovení zástupce formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a vyzval jej k jeho vyplnění a opětovnému zaslání soudu do deseti dnů od doručení výzvy. Při pokusu o doručení na poslední známou adresu v soukromí dne 17. 5. 2004 nebyl adresát zastižen a zásilka se vrátila soudu s poznámkou „odstěhoval se bez udání adresy“. Usnesením ze dne 6. 9. 2004 krajský soud následně zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení advokáta, neboť stěžovatel nedoložil soudu své majetkové poměry. Toto usnesení doručoval soud stěžovateli nejprve na jeho dřívější adresu v pobytovém středisku; odtud se však vrátila s poznámkou „odstěhoval

se bez udání adresy“. Při doručování usnesení na poslední známou adresu v soukromí nebyl stěžovatel podle sdělení pošty zastižen a zásilku si v úložní lhůtě nevyzvedl.

Soud následně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 11. 11. 2004, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zásilka obsahující toto usnesení a doručovaná na poslední známou adresu v soukromí dne 28. 11. 2004 se však soudu vrátila s poznámkou „odstěhoval se bez udání adresy“. Usnesením ze dne 8. 12. 2004 proto soud ustanovil žalobci – jakožto účastníku neznámého pobytu – opatrovníka a poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

V kasační stížnosti ze dne 13. 4. 2004 uvedl stěžovatel jako svou adresu P. s. Z.; soud však v průběhu řízení zjistil, že stěžovatel je již hlášen na adrese v soukromí. Právě na tuto adresu mu proto dne 17. 5. 2004 doručoval výzvu s připojeným formulářem potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a později pak usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení advokáta a usnesení vyzývající stěžovatele k předložení plné moci zvoleného advokáta. Žádnou z těchto zásilek si však stěžovatel na této adrese nepřevzal a z obsahu doručenek lze – přes jisté nejednoznačnosti o důvodu vrácení zásilky vyznačovaném poštovními doručovateli – nejspíše usoudit na to, že se zde ani nezdržoval. Ani pokus doručit stěžovateli na adresu, kterou sám uvedl v kasační stížnosti, nebyl úspěšný. Z evidence Ministerstva vnitra přitom soud nezjistil žádnou jinou adresu, na níž by se stěžovatel mohl zdržovat.

Nemožnost zjistit místo stěžovatelova pobytu bránila již od 17. 5. 2004 rozhodnutí ve věci: jelikož krajský soud nemohl stěžovateli doručit formulář výše zmiňovaného potvrzení, a přesvědčit se tak o jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrech, nemohl mu ani ustanovit zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel sám si žádného zástupce nezvolil; přitom platí, že v řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“). Zastoupení advokátem je tak podmínkou řízení o kasační stížnosti: není-li tato podmínka dána, Nejvyšší správní soud se nemůže kasační stížností věcně zabývat (tj. v dikci ustanovení § 33 zákona o azylu „vydat rozhodnutí ve věci“).

Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu